

SOTURI- KISSAT

KADONNEET TÄHDET

RIKOTTU LAKI

1

ERIN HUNTER

WSOY

Englanninkielinen alkuteos

WARRIORS, THE BROKEN CODE #1: LOST STARS

Originally published by HarperCollins Children's Books under the title

WARRIORS, THE BROKEN CODE #1: LOST STARS

Text copyright © Working Partners Limited 2019

Series created by Working Partners Limited

Cover illustrations copyright © Owen Richardson 2019

Map art © Dave Stevenson 2019

Used by permission of HarperCollins Publishers

Taitto: Sisko Honkala

Kannen Soturikissat-logo: Mikko Valtavaara

Suomenkielinen laitos © Nana Sironen ja WSOY 2023

Werner Söderström Osakeyhtiö

ISBN 978-951-0-49568-1

Painettu EU:ssa

KUKA KUKIN ON

MYRSKYKLAANI

Päällikkö	VATUKKATÄHTI – tummanruskea raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät
Varapäällikkö	ORAVALIITO – punaruskea naaras, jolla on vihreät silmät ja yksi valkoinen kypäjä
Parantajat	NÄRHISULKA – harmaa raidallinen kolli, jolla on sokeat siniset silmät LEPPÄSYDÄN – punaruskea kolli, jolla on meripihkanväriset silmät
Soturit	(kollit sekä naaraat, joilla ei ole pentuja) OKAKYNSI – kullanruskea raidallinen kolli VALKOSIIPI – valkoinen naaras, jolla on vihreät silmät MARJANENÄ – kermanvärisen kolli, jonka häntä on lyhyt tynkä HIIRIVIIKSI – harmaavalkoinen kolli UNIKKOHALLA – vaalea kilpikonnakuvioisen ja valkoisen kirjava naaras LEIJONAROIHU – kullanruskea raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät RUUSUKUKKA – vaaleanruskea naaras; SIILITASSUN (vaaleanharmaa naaras) mestari VARSILEHTI – valko-oranssi kolli LILJASYDÄN – pieni, tumma raidallinen naaras, jolla on valkoisia laikkuja ja siniset silmät KIMALAISRAITA – hyvin vaalean harmaa kolli, jolla on mustia raitoja KIRSIKKASADE – kellanpunainen naaras

KONTIAISVIIKSI – ruskean ja vaalean kirjava kolli

TUHKASYDÄN – harmaa raidallinen naaras

KUKKASADE – kilpikonnakuvioiden ja valkoisen kirjava naaras, jolla on terälehdien muotoisia valkoisia laikkuja

MURATILAMPI – hopeanharmaan ja valkoisen kirjava naaras, jolla on tummansiniset silmät

KOTKASIIPI – kellanpunainen naaras

KASTENENÄ – harmaavalkoinen kolli;

NEILIKKATASSUN (tummanharmaa naaras) mestari

MYRSKYPILVI – harmaa raidallinen kolli

PAATSAMATÖYHTÖ – musta naaras;

SUKKELATASSUN (raidallinen kolli) mestari

LEHVÄLAULU – keltainen raidallinen kolli

HUNAJATURKKI – valkoinen naaras, jolla on keltaisia läiskä

VARPUOKSA – harmaa naaras, jolla on vihreät silmät

EVÄHYPPY – ruskea kolli

SIMPUKKATURKKI – kilpikonnakuvioiden kolli

LUUMUKIVI – musta-kellanpunainen naaras

LEHTIVARJO – kilpikonnakuvioiden naaras

TÄPLÄTURKKI – pilkullinen kirjava naaras

KÄRPÄSVIIKSI – juovikas harmaankirjava naaras

NAPSUHAMMAS – kullanvärinen raidallinen kolli

Kuningattaret (naaraat, jotka odottavat tai imettävät pentuja)

KAUNOKAINEN – kermanvaalea pitkäkarvainen kissa, joka on kotoisin hevospaikasta

RATAMORAITA – tummanruskea naaras;

LAAKERIPENNUN (kullanvärinen raidallinen

kolli) ja **MYRTTIPENNUN** (vaaleanruskea naaras)

emo

	KIPINÄKARVA – oranssi raidallinen naaras; PEIPPOPENNUN (kilpikonnakuviainen naaras) ja LIEKKIPENNUN (musta kolli) emo
Klaanin- vanhimmat	(entiset soturit ja kuningattaret, jotka viettävät vanhoja päiviään) HARMAARAITA – pitkäkarvainen harmaa kolli PILVIHÄNTÄ – pitkäkarvainen valkoinen kolli, jolla on siniset silmät KIRKASSYDÄN – valkoinen naaras, jolla on kellanpunaisia läiskiiä SANIAISTURKKI – kullanuskea raidallinen kolli

VARJOKLAANI

Päällikkö	TIKERITÄHTI – tummanruskea raidallinen kolli
Varapäällikkö	APILAJALKA – harmaa raidallinen naaras
Parantaja	LÄTÄKKÖHOHDE – ruskea kolli, jolla on valkoisia laikkuja; VARJOTASSUN (harmaa raidallinen kolli) mestari
Soturit	KELTATURKKI – kilpikonnakuviainen naaras, jolla on vihreät silmät KYYHKYSIIPPI – vaaleanharmaa naaras, jolla on vihreät silmät ISKUKIVI – ruskea raidallinen kolli KIVISIIPPI – valkoinen kolli KARSITURKKI – tummanharmaa kolli, jonka korvissa on viiltoja; PELLAVATASSUN (ruskea raidallinen kolli) mestari VARPUSHÄNTÄ – kookas ruskea raidallinen kolli LUMILINTU – puhtaanvalkoinen naaras, jolla on vihreät silmät

KÄRSÄMÖLEHTI – kellanpunainen naaras, jolla on keltaiset silmät

MARJASYDÄN – mustavalkoinen naaras

RUOHOSYDÄN – vaaleanruskea raidallinen naaras

PYÖRREKARVA – harmaavalkoinen kolli;

HUMALATASSUN (kolmivärinen naaras) mestari

MUURAHAISTURKKI – kolli, jolla on mustan ja ruskean laikukas turkki

ROIHUTULI – valko-kellanpunainen kolli

KANELIHÄNTÄ – ruskea raidallinen naaras, jolla on valkoiset käpälät

KUKKAVARSI – hopeanvärinen naaras

KÄÄRMEHAMMAS – hunajanvärinen raidallinen naaras

LIUSKETURKKI – sileäkarvainen harmaa kolli

LOIKKA-ASKEL – harmaa naaras

VALOHYPPY – ruskea raidallinen naaras

KÄPYJALKA – valkoharmaa kolli

LEHDYKKÄVIIKSI – harmaa raidallinen naaras

LOKKISYÖKSY – valkoinen naaras

KÄRKIKYNSI – mustavalkoinen kolli

NOTKOLÄHDE – musta kolli

AURINKOSÄDE – ruskeavalkoinen raidallinen naaras

Klaanin-
vanhimmat

TAMMITURKKI – pieni ruskea kolli

TAIVASKLAANI

Päällikkö

LEHTITÄHTI – ruskean ja kermanvalkoisen kirjava naaras, jolla on meripihkanväriset silmät

Varapäällikkö	HAUKKASIIPPI – tummanharmaa kolli, jolla on keltaiset silmät
Parantajat	PISAMATOIVE – täplikkäänkirjava vaaleanruskea naaras, jolla on pilkulliset jalat HUISKEHIUTALE – mustavalkoinen kolli
Sovittelija	PUU – keltainen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät
Soturit	VARPUSTURKKI – tummanruskea raidallinen kolli IHMEMIES – mustavalkoinen kolli KASTELÄHDE – tanakka harmaa kolli LUUMUPAJU – tummanharmaa naaras SALVIANENÄ – vaaleanharmaa kolli; HAARAHUKKATASSUN (punertavan ruskea kolli) mestari HARRIPURO – harmaa kolli NUPPUSYDÄN – kellanpuna-valkoinen naaras; KILPIKONNATASSUN (kilpikonnakuviainen naaras) mestari HIEKKANENÄ – tanakka vaaleanruskea kolli, jolla on kellanpunaiset jalat KANILOIKKA – ruskea kolli RUOKOKYNSI – pieni vaalea raidallinen naaras TILLITURKKI – harmaa raidallinen naaras, jolla on siniset silmät NOKKOSLÄIKKÄ – vaaleanruskea kolli PIKKUHAHTUVA – pieni valkoinen naaras VAALEATAIVAS – mustavalkoinen naaras MESILALU – ruskea naaras VIIRIÄISSULKA – valkoinen kolli, jolla on korpimustat korvat PULUJALKA – harmaavalkoinen naaras

	HAPSUVIIKSI – valkoinen naaras, jolla on ruskeita laikkuja
	SOMERONENÄ – kellanruskea kolli
	AURINKOKARVA – kellanpunainen naaras
Kuningattaret	ORVOKKIHOHDE – mustavalkoinen naaras, jolla on keltaiset silmät; JUURIPENNUN (keltainen kolli) ja NEULASPENNUN (mustavalkoinen naaras) emo
	BELLALEHTI – vaaleanoranssi naaras, jolla on vihreät silmät; PEUKALOISPENNUN (kullanvärinen raidallinen naaras) emo
Klaanin- vanhimmat	KELTASANIAINEN – haaleanruskea naaras, joka on tullut kuuroksi

TUULIKLAANI

Päällikkö	JÄNISTÄHTI – ruskeavalkoinen kolli
Varapäällikkö	VARISSULKA – tummanharmaa kolli
Parantaja	HAUKKALENTO – täplikäs harmaa kolli, jolla on valkoisia täpliä kuin tuulihaukan höyhenpuvussa
Soturit	YÖPIIVI – musta naaras
	JUOVASIPI – laikukkaanruskea naaras
	LEHTIHÄNTÄ – tumma raidallinen kolli, jolla on meripihkanväriset silmät
	HIILLOSJALKA – harmaa kolli, jolla on kaksi tummaa käpälää
	SAVUSUMU – harmaa naaras
	VIIMATURKKI – musta kolli, jolla on meripihkanväriset silmät

KYYRYJALKA – kellanpunainen kolli
KIURUSIIPPI – vaaleanruskea raidallinen naaras
SARAVIIKSI – vaaleanruskea raidallinen naaras
HOIKKAJALKA – musta kolli, jolla on rinnassa
valkoinen läikkä
KAURAKYNSI – vaaleanruskea raidallinen kolli
HUUHKAJAVIIKSI – tummanharmaa kolli
LEHVÄRAITA – harmaa raidallinen naaras

Kuningattaret KANERVAHÄNTÄ – vaaleanruskea raidallinen
naaras, jolla on siniset silmät; Viimaturkin
pentujen KORPIENNUN (ruskea naaras) ja
OMENAPENNUN (keltainen naaras) emo
SULKAKARVA – harmaa raidallinen naaras;
Kaurakynnen pentujen UJELLUSPENNUN
(harmaa raidallinen naaras), LAULUPENNUN
(kilpikonnakuviainen naaras) ja VILSKEPENNUN
(ruskeavalkoinen kolli) emo

Klaanin-
vanhimmat VIKSINENÄ – vaaleanruskea kolli
PIIKKIHERNEHÄNTÄ – hyvin vaalea
harmaavalkoinen naaras, jolla on siniset
silmät

JOKIKLAANI

Päällikkö USVATÄHTI – harmaa naaras, jolla on siniset
silmät

Varapäällikkö RUOKOVIIKSI – musta kolli

Parantajat PERHONSIIPPI – täplikäs kullankävyinen naaras
PAJUHOHDE – harmaa raidallinen naaras

Soturit HÄMYTURKKI – ruskea raidallinen naaras

SÄRKIHÄNTÄ – tummanharmaa-valkoinen
naaras

MALVANENÄ – vaaleanruskea raidallinen kolli

PALKOLOISTE – harmaavalkoinen kolli

SÄIHKYTURKKI – hopeanväriäinen naaras

LISKOHÄNTÄ – vaaleanruskea kolli

NIISKUPIILVI – harmaavalkoinen kolli

SANIAISKARVA – kilpikonnakuviainen naaras

NÄRHIKYNSI – harmaa kolli

PÖLLÖNENÄ – ruskea raidallinen kolli

JÄÄSIIPPI – valkoinen naaras, jolla on siniset
silmit

PEHMOKARVA – harmaa naaras

PIIKKIHERNEKYNSI – valkoinen kolli, jolla on
harmaat korvat

YÖTAIVAS – tummanharmaa naaras, jolla on
siniset silmit

JÄNISLOISTE – valkoinen kolli

VIIMASYDÄN – ruskeavalkoinen naaras

KIRJOTÖYHTÖ – harmaavalkoinen kolli

Kuningattaret

KIHARASULKA – vaaleanruskea naaras

SUOJAKARVA – mustavalkoinen naaras;

Niiskupilven pentujen SUMUPENNUN

(harmaavalkoinen naaras) ja LOISKEPENNUN

(ruskea raidallinen kolli) emo

Klaanin-
vanhimmat

SAMMALTURKKI – kilpikonnakuviaisen ja
valkoisen kirjava naaras

ESINÄYTÖS

AVARALTA SYVÄNSINISELTÄ taivaalta katseli muuan Tähtiklaanin soturi alas järvelle ja sitä tiiviisti ympäröiville klaanireviireille. Pimeässä kumotti puolikuu, jonka valo hopeoi veden pinnan ja kimmelsi lumipeitteisellä maalla. Puiden oksat taipuivat lumikuormansa alla.

Tähtisoturi havaitsi liikettä metsänrajassa, siellä missä alkoivat nummen jyrkät rinteet. Kaksi pikkuista hahmoa rämpi ylöspäin tummina täplinä vasten jäätävää kirkkautta. Edellä kulki ruskea, valkolaikkuinen kolli, ja hänen perässään ponnisteli eteenpäin pienempi, harmaa tummaraitainen kolli vatsakarvat hankea viistäen. Kumpikaan ei tiennyt, että heitä tarkkailtiin.

»Lätäkköhohde», Tähtiklaanin soturi sanoi hiljaa tunnistessaan Varjoklaanin parantajan. »Ja hänen oppilaansa Varjotassu. He ovat varmastikin menossa Kuulammelle puolikuun tapaamiseen.»

Henkikissa tarkensi kiinteän katseensa raidalliseen oppilaaseen ja nyökkäsi tyytyväisenä siihen, miten päättäväisesti tämä pysytteli mestarinsa vauhdissa ja miten tämä silmät innosta loistaen odotti tulevaa tapaamista, jossa oli tarkoitus vaihtaa unia Tähtiklaanin kanssa.

»Viidessä klaanissa ei ole toista sinunlaistasi, Varjotassu», soturi jatkoi. »Pian tapahtuu suuria, ja klaanit saavat kokea kauaskantoisia muutoksia. Ja sinä, nuori oppilas – sinulla on esitettävänäsi tärkeä osa.»

Tähtiklaanin henkikissa katseli edelleen, miten parantajakaksikko tarpoi nummea pitkin ylöspäin ja miten heidän hahmonsia kutistuivat hitaasti kaukaisuuteen kunnes ylittivät kukkulan laen ja katosivat näkyvistä.

»Niin.» Sana kuului tyytyväisenä huokauksena. »Varjotassu, sinun nimesi tullaan muistamaan niin kauan kuin klaanit elävät.»

LUKU 1

VARJOTASSU KURKOTTELI selkänsä yli ja yritti sukia hännänjuurestaan olevan kohdan, johon oli vaikea ylettyä. Juuri kun hän oli ehtinyt nuolaista turkkiaan pontevasti pariin kertaan, hän kuuli lähestyviä käpälänaskelia. Hän nosti katseensa ja näki isänsä Tiikeritähden ja emonsa Kyyhkysiiven katselevan häntä kylki kiinni kyljessä ja silmät ylpeän iloisesti loistaen.

»Mitä asiaa?» Varjotassu kysyi ojentautuessaan ja ravistelllessaan turkkiaan.

»Tulimme vain saattamaan sinua», Tiikeritähti vastasi, ja Kyyhkysiipi antoi poikansa korville nopean, hellän lipaisun.

Varjotassun turkkia kihelmöi kiusallisesti. *Ihan niin kuin en olisi ennen käynyt Kuulammella*, hän mielti. *He kohtelevat minua edelleen kuin olisin pentutarhan pentu!*

Hänen vanhempansa eivät olleet taatusti hössöttäneet yhtä paljon silloin, kun hänen pentuovereistaan Loikka-askelesta ja Valohypystä oli tehty soturioppilaita. *Kaipa se johtuu siitä että minusta tulee parantaja...* Tai ehkä niistä kohtauksista, joita hän oli pentuna saanut. Hän tiesi että hänen vanhempansa olivat hänestä vieläkin huolissaan, vaikka viimeisimmästä huolestuttavasta näystä olikin jo aikaa. *He luultavasti toivovat, että kun saan vähän koulutusta muilta parantajilta, opin lopullisesti hallitsemaan näkyjäni... ja voin olla normaali.*

Kyllä Varjotassu itsekin halusi sitä.

»Lunta on varmasti tosi paksultti ylhäällä nummilla», Kyyhkysiipi naukui. »Katsohan tarkoin, mihin lasket kápäläsi.»

Varjotassu kiemurteli toivoen hartaasti, ettei kukaan klaanitovereista ollut kuulolla. »Katson katson», hän lupasi vilkaisten kohti parantajan pesää siinä toivossa, että hänen mestarinsa Lätäkköhohde tulisi ulos. Kollista ei kuitenkaan näkynyt vilaustakaan.

Hänen helpotukseksen Tiikeritähti pukkasi Kyyhkysiipeä, ja sitten he lähtivät kumpikin kohti klaanipäällikön pesää. Varjotassu hieraisi kápälällä naamaansa ja hyppeli sitten leirin poikki katsomaan, mikä Lätäkköhohdetta viivytti.

Hän oli niin keskittynyt mestarinsa etsimiseen ettei ollut huomata partiota, joka talsi kohti tuoresaaliskasaa roikottaen saalista hampaissaan. Hän jarrutti liukuen ja vältti täpärásti törmäyksen klaanin varapäällikön Apilajalan kanssa.

»Varjotassu!» naaras huudahti päästäinen suussa. »Melkein keikautit minut kápäliltäni.»

»Anteeksi», Varjotassu naukaisi ja nyökäytti päätään kohteliaasti.

Apilajalka tuhahti osin harmissaan, osin huvittuneena. »Oppilaat!»

Varjotassu yritti peittää ärtymyksensä. Niin, kyllähän hän oli oppilas, mutta oppilaaksi vanha – parantajaoppilaiden koulutus kesti kauemmin kuin soturioppilaiden. Hänen pentuoverinsa olivat jo täysiä satureita. Hän kuitenkin tiesi, että hänen vanhempansa toivoivat hänen kunnioittavan varapäällikköä.

Apilajalka tassutti eteenpäin perässään Iskukivi, Kársämölehti ja Roihutuli. Vaikka heillä kaikilla oli mukanaan riistaa,

kullakin oli vain yksi saaliseläin, ja ne vähät mitä he olivat onnistuneet nappaamaan, olivat luisevia ja alimittaisia.

»En muista yhtään näin kylmää lehtikatoa», Kärämölehti nurisi pudottaessaan tuoresaaliskasaan mustarastaan.

Iskukivi nyökkäsi värähtäen ja pörhisti ruskeita raidallisia karvojaan. »Kummakos tuo, jos riistaa ei ole. Otukset piileskelevät koloissaan, enkä ihmettele.»

Jatkaessaan eteenpäin pois kuuloetäisyydeltä Varjotassu ei voinut olla panematta merkille, miten säälitävän pieni tuoresaaliskasa oli, ja hän yritti olla huomaamatta oman mahansa murinaa. Hän tuskin muisti ensimmäistä lehtikatoaan, jonka aikaan hän oli ollut pikkupentu, joten hän ei tiennyt olivatko vanhemmat kissat oikeassa sään poikkeuksellisesta kylmyydestä.

Sen minä vain tiedän, että tämä ei ole kivaa, hän marisi mielessään etsiessään reittiä halki leiriä peittävän hyisen loskan. Käpäläni ovat niin jäässä, että ne varmaan kohta irtoavat. En malta odottaa hiirenkorvaa!

Varjotassun päästessä lähemmäs parantajien pesää Lätäkköhohde pujahti ulos. »Hyvä, oletkin valmiina», parantaja maukui. »Meidän on parasta pitää kiirettä, ettemme myöhästy.» Lähtiessään kohti leirin sisäänkäyntiä kolli lisäsi: »Olen käynyt läpi yrttivarastomme, ja se alkaa olla vaarallisen vähissä.»

»Voisimme etsiä lisää kotimatalla», Varjotassu ehdotti, ja parantajanvelvollisuudet saivat hänen ajatuksensa irti vilusta ja nälästä. Hänestä oli aina mukavaa etsiä, lajitella ja varastoida yrttejä Lätäkköhohteen kanssa. Kissojen hoitaminen rohdoksilla toi hänelle tyynen hallinnan tunteen... aivan päinvastaisen kuin se, miltä hänestä oli tuntunut aiempien kohtausten ja niihin liittyneiden näkyjen aikana.

»Voihan sitä yrittää», Lätäkköhohde huokaisi. »Mutta kaikki mitä pakkanen ei ole puraissut, on lumen peitossa.» Hän vilkaisi lapansa yli Varjotassuun heidän ottaessaan suunnan metsään. »Tämä on muodostumassa todella vaikeaksi lehtikadoksi. Eikä se ole vielä ohi, ei lähimainkaan.»

VARJOTASSU KIHISI jännityksestä aina korvista hännänpäähän asti, kun hän kapusi kivistä mäkeä ylös kohti Kuulammen notkoa ympäröivää pensasrivää. Hänen huolensa kohtauksista ja purevasta lehtikadosta haihtuivat; hänen turkkinsa joka karvaa kihelmöi halu päästä tapaamaan muita parantajia ja kaikkein eniten Tähtiklaania.

Eihän hän vielä ollut täysivaltainen parantaja, eikä hän aivan täysin hallinnut näkyjään... mutta silti hän pääsis tapaamaan soturiesi-isiä. Ja muilta parantajilta hän kuulisi, mitä muissa klaaneissa oli meneillään.

Seisoessaan mäen harjalla ja odottaessaan, että Lätäkköhohde työntyisi edellä pensaiden läpi, Varjotassu mietiskeli edeltäviä kuita. Tunnelma oli ollut Varjoklaanissa kireä, kun kaikki kissat olivat järjestäytyneet uusien rajojen mukaan ja totutelleet yhteiseen rajaan Taivasklaanin kanssa. Siitä ei ollut kauankaan, kun Taivasklaani oli asunut erillään muista klaaneista, kaukaisella reviiirillä eräässä rotkossa. Mutta sitten Tähtiklaani oli kutsunut Taivasklaanin takaisin muiden klaanien keskuuteen järvelle, koska klaanit olivat vahvempia silloin kun kaikki viisi pitivät yhtä. Taivasklaani tarvitsi kuitenkin oman reviiirin, mikä oli merkinnyt uusia rajoja kaikille, ja muilta klaaneilta uuden klaanin hyväksyminen oli vienyt aikaa. Varjotassu oli helpottunut siitä, että tilanne tuntui rauhoittuneen; raa'an kylmä lehtikato oli tuonut klaaneille riittämiin huolia ilman keskinäisiä kiistojakin. Klaanit olivat alkaneet jopa turvautua toisiinsa, etenkin yrttien tarjoami-

nessa, sillä pakkanen oli vahingoittanut monia heidän kai-paamiaan kasveja. Varjotassu oli ylpeä siitä miten he tulivat keskenään toimeen sen sijaan että olisivat kamppailleet joka saaliseläimestä.

*Eipä ollut kovin hyvä alku Tiikeritähden päällikkyydelle...
Onneksi se on nyt ohi!*

»Aiotko seistä siellä koko yön?»

Kuullessaan Lätäkköhohteen äänen pensaiden takaa Varjotassu pujahti oksien sekaan sävähdellen, kun terävät oksanpäät raapivat hänen nahkaansa, ja työntyivät ulos Kuulammen yllä olevalle tasanteelle. Lammen toisella puolella, puolivälissä jyrkkää kiviseinää pulppusi puro kahden samaloituneen kivenlohkareen välistä. Vesi valui alas lampeen välkähdellen, kuin itse tähdet olisivat jääneet veden vangeiksi. Lammen väreilevä pinta heijasteli hopeista kuunvaloa.

Varjotassu oli niin innoissaan päästyään taas Kuulammel-le, että hänen olisi tehnyt mieli loikata ilmaan, mutta hän ponnisteli säilyttääkseen jonkinlaisen itsehillinnän ja tassutti kierreistä polkua alas vedenrajaan juuri niin arvokkaasti kuin oli parantajalle sopivaa. Hänen sisällään kuohahti pelonsekainen kunnioitus, kun hän tunsu käpäliensä asettuvan painanteisiin, lukemattomia vuodenaikoja sitten kulkeneiden kissojen jälkiin.

Keitä he olivat? Mihin he lähtivät täältä? hän mietti.

Myrskyklaanin kaksi parantajaa istuivat jo lammen rannassa. Varjotassu arveli että oli liian kylmää odotella notkon ulkopuolella kaikkien saapumista, niin kuin parantajat tavallisesti tekivät. Leppäsydän suki rintaturkkiaan ajatuksissaan, ja Närhisulan hännänpää nyki ärtyneesti edestakaisin. Sokea kolli käänsi sinisen katseensa Lätäkköhohteseen ja Varjotassuun, kun he saapuivat notkon pohjalle.

»Kylläpä teillä kesti», hän kivahti. »Me tuhlaamme kuumatamoa.»

Varjotassu tajusi, että Tuuliklaanin Haukkalento sekä Jokiklaanin parantajat Perhonsiipi ja Pajuhohde istuivat myrskyklaanilaisten toisella puolella. He olivat olleet kiven varjossa, eikä hän ollut huomannut heitä ennen kuin nyt.

»Mukava nähdä, Närhisulka», Lätäkköhohde vastasi lempeästi. »Anteeksi jos olemme myöhässä, mutta ei täällä näy myöskään Pisamatoivetta tai Huiskehiutaletta.»

Närhisulka niiskautti nenäänsä ylenkatsovasti. »Jos he eivät tule pian, niin aloitamme ilman heitä.»

Tekisikö Närhisulka oikeasti niin? Varjotassu tuijotti Myrskyklaanin parantajaa edelleen ihmeissään, kun mäen harjalta kuului rapinaa joka sai hänet valpastumaan. Hän nosti katseensa ja näki Pisamatoiveen tunkevan pensaiden läpi Huiskehiutale tiiviisti kintereillään.

»Viimeinkin!» Närhisulka sihahti.

Onpa hän äksyllä tuulella, Varjotassu tuumi ja lisäsi mielesään hiukan huvittuneena: *Ei siis mitään uutta auringon alla.*

Kun Taivasklaanin parantajat tassuttivat mäkeä alas, Varjotassu huomasi miten laihoilta ja väsyneiltä he kumpikin näyttivät. Silmänräpäyksen ajan hän mietti, oliko Taivasklaanissa jokin hullusti. Sitten hän tajusi että kaikki muutkin parantajat, ja hän itsekin, näyttivät aivan yhtä laihoilta, aivan yhtä rasittuneilta lehtikadon koettelemuksissa.

Pisamatoive nyökäytti päätään muille parantajille liittyessään heidän seuraansa lammen rantaan. »Tervehdys», hän naukaisi selvästi väsyneellä äänellä. »Millainen pyyntionni teidän klaaneissanne on ollut?»

Hetkeen kukaan ei vastannut, ja Varjotassu aisti muiden levottomuuden. *Kukaan ei halua myöntää, että omassa klaanissa on ongelmia.*

Hän hämmästyí, kun yleensä hyvin harkitsevainen Lätäkköhohde ryhtyíkin puhumaan ensimmäisenä. Ehkä kylmä oli karistanut mestarista varautuneisuuden ja saanut hänet avoimelle päälle.

»Varjoklaanissa on hyvin kehnot saaliit», Lätäkköhohde vastasi; Varjotassu säpsähti kuullessaan mestarinsa lannistuneen äänensävyn. »Jos tämä hyytävä sää jatkuu vielä pitkään, en tiedä mitä teemme.»

Muut parantajat vaihtoivat helpottuneita katseita ilmeisen tyytyväisinä kuullessaan, ettei heidän klaaninsa ollut ainoa joka kärsi.

Pajuhohde nyökytteli. »Monet Jokiklaanissa ovat sairastuneet kylmän takia.»

»Niin Myrskyklaanissakin», Leppäsydän sanoi hiljaa.

»Meiltä alkavat yrtit loppua», Huiskehiutale lisäsi nykäisten viiksiiän. »Ja ne vähät mitä meillä on jäljellä, ovat nahistuneita ja tehottomia.»

Pisamatoive vilkaksi klaanitoveriaan myötätuntoisesti. »Olen kuullut joidenkin nuorempien soturien vitsailevan, että pitäisi ottaa hatkat ja lähteä kotikisuksi», hän maukui.

»Sitä on parasta olla sanomatta silloin kun minä olen kuullolla.» Närhisulka veti huulensa irveen. »Tai muuten katuu pian sanojaan.»

»Pysy turkissasi, Närhisulka», Pisamatoive vastasi. »Se on vain vitsi. Kaikki Taivasklaanin kissat ovat klaanilleen uskollisia.»

Närhisulka ei vastannut, heilautti vain ärtyneesti korviaan.

»Kenelläkään ei taida olla ylimääräistä kissanminttua?» Haukkalento kysyi varovasti. »Kaikki Tuuliklaanin mailla kasvava on mustunut pakkasessa. Emme saa sitä lisää ennen hiirenkorvaa.»

Kaikki pudistelivat päätään, paitsi Pajuhohde, joka laski häntänsä rohkaisevasti Haukkalennon lavalle. »Jokiklaani voi auttaa», hän lupasi. »Kaksijalkojen puutarhoissa lähellä rajaamme kasvaa kissanminttua. Siellä on suojaisampaa.»

»Kiitos, Pajuhohde.» Haukkalennon ääni värisi. »Tuuliklaanin leirissä on valkoyskää, ja minua hirvittää, että ilman kissanminttua se muuttuu viheryskäksi.»

»Tavataan huomenissa rajalla aurinkohuipun aikaan», Pajuhohde maukui. »Minä näytän missä kissanminttua kasvaa.»

»Niin niin», Närhisulka tuhahti, »kaikki kissat pärjäilevät jotenkin, mutta ei unohdeta miksi olemme täällä. Minua kiinnostaa paljon enemmän se, mitä sanottavaa Tähtiklaanilla on. Aloitetaanko?» Hän asteli Kuulammen rantaan ja ojensi etukäpäälänsä koskettaakseen sen pintaa, mutta vetäisikin käpälän äkkiä takaisin ja haukkasi henkeä ihmeissään.

»Mikä hätänä?» Lätäkköhohde kysyi. Yksi kerrallaan parantajat lähestyivät lampea varovasti. Varjotassu nuuhkaisi lammen pintaa uteliaana ja ojensi sitten tunnustelevasti tasuaan. Se osui johonkin kovaan, ja hän oli äimänä. *Mitä tähtien nimessä...?* Siinä ei ollut vettä vaan jäätä, niin ohutta että se antoi polkuanturan alla periksi ja ohuet pirstaleet jäivät rantaveteen kellumaan.

»Kuulampi alkaa jäätyä», Haukkalento maukui, kun Varjotassu lipoi jäistä vettä käpälestään. *Kylläpä se tuntui oudolta!*

»No, tämä on todiste: pakkanen on pahempi kuin tavallisesti», Närhisulka nurisi.

»Onko tällaista tapahtunut aikaisemmin?» Huiskehiutale kysyi silmät ammoltaan.

»En muista että olisi», Perhonsiipi vastasi tasaisella äänellä. »Kuulammen pinnassa on ajoittain ollut jäätä, mutten muista että se olisi jäätynyt koskaan kokonaan.»

»No, viis siitä nyt – on aika vaihtaa unia Tähtiklaanin kanssa», Närhisulka täryytti äkkiä. »Ehkä se osaa kertoa, miten pitkään meidän on kärsittävä tätä purevaa pakkasta.»

»Ja ehkä me saamme puhua Lehtilammen kanssa», Paju-hohde lisäsi murheesta vaisulla äänellä.

Varjotassu oli tuskin tuntenut Myrskyklaanin parantajaa mutta oli kuullut hänestä tarinoita ja tiesi, miten kovasti kaikki metsän kissat häntä ihailivat. Vaikka Myrskyklaanilla olikin kaksi muuta parantajaa, Lehtilammen menettäminen tuntui klaanissa varmasti samalta kuin jos mäyrä olisi repinyt yhden raajan irti. Hän huomasi Närhisulan sulkeneen silmänsä kuin kovan kivun vallassa ja muisti, että Lehtilampi oli ollut paitsi Närhisulan mestari, myös tämän emo.

Äkkiä Varjotassu pystyi antamaan anteeksi Närhisulan kaiken aiemman äksyilyn. *Kyyhkyksiipi osaa olla joskus todella nolo, silloin kun hän kohtelee minua kuin pentua, mutten osaa edes kuvitella miten pahalta tuntuisi menettää hänet.*

Leppäsydän siirtyi lähemmäs klaanitoveriaan. »Hän katselee meitä edelleen Tähtiklaanista», hän sanoi hiljaa.

»Tiedän.» Varjotassu kuuli Närhisulan hiljaisen vastauksen juuri ja juuri. »Mutta ei se ole sama asia edes parantajille.»

Kaikki yhdeksän parantajaa painautuivat kiinni toisiinsa lämmitelläkseen, kurkottivat kaulaansa Kuulammen ylle, painoivat päänsä ja koskettivat nenällään lammen pintaa. Varjotassun hengitys tiheni jännityksestä. Hän tiesi että huomaisi parin silmänräpäyksen kuluttua siirtyneensä Tähtiklaaniin; tai vaihtoehtoisesti Tähtiklaanin soturit lähtisivät omalta reiviriltään ja tulisivat tapaamaan eläviä kissoja Kuulammelle.

Nyt seurasikin pelkkää hiljaisuutta. Sitten, kun hetket matelivat hitaasti eteenpäin, Varjotassu alkoi kuulla kissanäänten hälinää, vaimeaa ja kaukaisen tuntuista. Hän ei saanut selvää siitä, mitä kissat yrittivät sanoa tai edes siitä, sisältyikö

huudahduksiin mitään kunnan sanoja. Hän säikähti, katsahti ylöspäin ja näki taivaalla pilvikuvioita, kuin hennosti hohtelevia usvakiehkuroita. Muutaman silmänräpäyksen ajan kiehkurat näyttivät tiivistyvän kissan hahmoiksi, mutta sitten ne haihtuivat ja hävisivät muodottomaksi hämyksi.

Varjotassun valtasi jäätävä pelko, ja hän painautui tiukemmin vasten Lätäkköhohteen kylkeä. Hän yritti olla joutumatta kauhun valtaan ja tolkuttaa itselleen, että hän oli nyt typerä. *En ole käynyt Kuulammella yhtä monta kertaa kuin muut*, hän ajatteli. *Ehkä tämä ei ole mitenkään epätavallista.*

Sumukuvien haihtuessa Varjotassu kuitenkin huomasi, että muut parantajat tuijottivat toisiaan järkyttyneinä ja hermostuksissaan. »Onko tällaista tapahtunut aikaisemmin?» hän kysyi ja yritti kaikin voimin estää ääntään muuttumasta kauhistuneen pennun vinkunaksi.

Haukkalento pudisti päätään. »En ole koskaan nähnyt mitään tällaista», hän vastasi. »En ole edes kuullut tällaisesta, en keneltäkään.»

Muut parantajat myöntelivät hiljaa.

»Mitä tämä tarkoittaa?» Varjotassu kysyi. »Ei tämä voi olla hyvä juttu... vai mitä?»

»En minä olisi tästä huolissani.» Lätäkköhohde painoi kuononsa hetkeksi vasten Varjotassun lapaa, lohduttavaksi eleeksi. »Ehkä se johtuu siitä että Kuulampi on jäätymässä. Kunhan se sulaa, Tähtiklaanin kissojen henkiolemus voimistuu taas.»

Varjotassu olisi halunnut uskoa mestariaan, mutta muut parantajat vilkuilivat toisiaan epäileväisesti eikä hän ollut varma edes siitä, oliko Lätäkköhohde itsekään uskonut mitä oli juuri sanonut. Kukaan ei kumminkaan alkanut väittää vastaan. Kukaan ei tuntunut osaavan puhua tapahtuneesta

– kaikki vain lähtivät takaisin mäkeä ylös, pois notkosta, ja sanoivat sitten toisilleen hyvästit.

Tassuttaessaan Lätäkköhohteen rinnalla takaisin Varjoklaaniin päin Varjotassu tunsi turkissaan edelleen huolestunutta kihinää. *Jos tällaista ei kerran ole koskaan ennen tapahtunut, niin miksi tapahtuu nyt? Mitä se merkitsee?* Hän kääntyi Lätäkköhohteen puoleen, avasi suunsa ja aloitti: »Mitä luulet –»

Lätäkköhohteen ilme oli kuitenkin muuttunut jotenkin etäiseksi ja hän näytti sulkeutuneen omiin ajatuksiinsa. Varjotassu ei tiennyt miksi, mutta hänelle tuli sellainen tunne että nyt ei ollut sopiva hetki vaivata mestaria oppilaan kysymyksillä.

Varjotassu muisti pilvihahmot ja kaukaiset äänet ja tunsi synkän pilven leijuvan hänen ja kaikkien klaanien yllä, aivan kuin olisi ollut puhkeamassa tuhoisa rajuilma. Hän yritti taas muistuttaa itselleen, että häntä vain hermostutti koska hänellä ei ollut yhtä paljon kokemusta kuin muilla. Hän tarvitsi vain aikaa tottua siihen.

Ei kai siinä sen kummempaa... vai kuinka?

**»Klaanit ovat unohtaneet lakinsa.
Sitä on rikottu kerta toisensa jälkeen,
ja lainrikkojen takia kaikki klaanit
joutuvat maksamaan.»**

Soturikissojen kotijärvellä paukkuu pakkanen.
Keskellä pimeyttä ja kylmyyttä kissaklaaneille
tapahtuu vielä pahempaa: yhteys niitä varjelemaan

Tähtiklaaniin katkeaa. Vain Varjoklaanin
parantajaoppilas kuulee esi-isien henkiä.

Onko Tähtiklaani vihastunut? Parantajat ovat
ymmällään. Tilanne pahenee entisestään, kun
klaanit saavat salaperäisen viestin, että kaikkia
lainrikkovia on rangaistava.

Kadonneet tähdet aloittaa Rikottu laki -saagan,
jonka tapahtumat sijoittuvat Varjojen aika -saagan
jälkeen.

